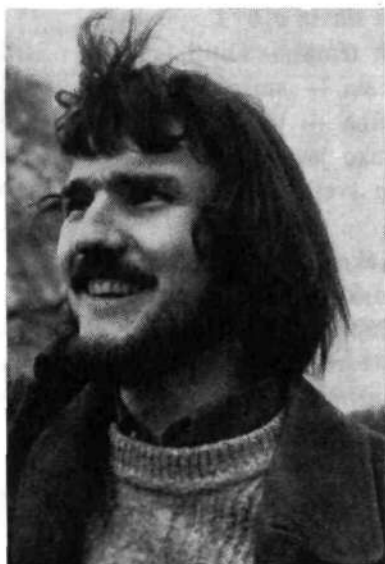

Sveta svetloba

Boris
A. Novak

Kako je svetloba sveta!
Kako je — svetnica — nevidna in daljnovidna,
kako skrivnostna in vserazkrivajoča!
O sončni plamen, o sončna pena, o sončni nič,
svéta svetloba — o mati svetá!

Kako pada s sonca in postaja senca
in v srcu praznine snuje — svet!
Kako se — nežni ogenj — daje zemlji, vodi in zraku!
Kako živi in drhti in ljubi in drhti in živi!
O čudežni dež žarkov, o luč iz čistih oči!

Polje pogleda je in pogled polja.
Širna zenica neba in čarno nebo zenice.
Prostor in njegova brezbrežna prostost.
Razlika med brezčasjem in časom — večni trenutek.
Veter vetrov. Val valov. Svetloba...

Svetloba jutra — gola rana, radost, ki odpira svet.
Svetloba večera — mir, mir med smrtjo in umirajočim.
Svetloba dneva — do drgeta zgoščena navzočnost.

Svetloba noči, imenovana mesečina —
bela tišina, zrcalna sled odstotnosti.

In tema — skriti temelj, poslednja skrivnost svetlobe —
tema — smer svetlih sledi, usoda svetlobe —
tema — to gnezdo in brezno zvezd —
kako je globoka, kako neznanska, kako korenina, kako strah!
In svetloba — kako vznika in ponika iz teme v temo!

Kako svetloba beži od teme, da bi ujela — temo!
In kako se tema umika svetlobi, da bi objela — svetlobo!
Kajti, svetloba in tema sta istega valovanja vrh in dol,
iste razlike lik in protilik, istega življenja rojstvo in smrt —
smrtno rojstvo in rojstna smrt. Dve besedi na isti sledi...

Kako svetloba veje skozi veselje —
skozi razsvetljene otoke in temne oceane praznine,
skozi opno neba — v obliki modrine,
in skozi voljno žensko kožo — v obliki rožnate topline!
Kako svetloba veje... in kako vene!

Kako zvezde venejo!
Kako — noč za nočjo, večnost za večnostjo —
uveli cvetovi svetlobe padajo, padajo v večno noč!
In kako — ko padejo v oko — znikajo noč:
te zvezde v zenici, zavezane času — več kot večne!

Kako se svetloba lomi, zgošča in zori,
kako kristalizira v — oko!
Kako je oko — hram svetlobe!
Visoko oko človeka. Globoko oko živali.
Široko oko rastline. Veliko oko kamna.

Kako se oko posveča svetlobi, kako odseva ves svet!
Kako vsak hip zapiše in izbriše vsak gib!
Kako — do zvestobe hvaležno in do bolečine občutljivo —
varuje nevidno skrivnost vidnega, neznansko skrivnost znanega:
sveto materinstvo svetlobe in sveto otroštvo sveta!